

ŠTOVANE KOLEGICE I KOLEGE!

Obraćam se svima vama koji ste članovi sindikata ili to još niste, svima vama kojima je stalo do sestrinstva, svima vama koji se zalažete za napredak struke sukladno svojim sposobnostima i mogućnostima, svima vama koji isključivo, iscrpljujuće, neposredno i svakodnevno radite na poslovima zdravstvene njegе, svima vama koji sa strahom očekujete promjene u sustavu zdravstva, svima vama koji ste pošteno i časno završili svoj aktivni rad i otišli u zaslženu mirovinu, a do sestrinstva vam je i nadalje veoma stalo te svima vama koji iz istih razloga s radošću očekujete novi broj Sestrinskog glasnika, kako biste u njemu pročitali svako tiskano slovo jer je taj časopis namijenjen vama, medicinskim sestrama.

Na kraju smo još jedne vrlo teške kalendarske godine. Uvijek nam se čini da je ova zadnja bila najteža i sretni smo što je pri kraju, u nadi da će sljedeća biti bolja. Ne trebam vas podsjećati na težinu obrambenog rata, čiji su teret nejednako podnijele, a i danas podnose medicinske sestre, nesobično žrtvujući sebe, pa čak i svoj život za stručno pružanje pomoći onima kojima je ona bila nužna. Posljedice te silne nepravde koju čine rat i ratna razaranja još će dugo ostavljati tragove i još će nas pratiti u našem radu. Sigurna sam da ćete vi i nadalje nesobično davati sve od sebe da te posljedice budu što manje i što bezbolnije. Ali vi isto tako imate neosporno pravo da u svom životu i kao i u kratkom radnom vijeku tražite promjene i rješavanje problema u sestrinstvu. Svi smo bili nezadovoljni u sistemu koji je gušio svaki napredak svaku inicijativu i promjenu i stalno izjednačavao i dobru medicinsku sestru s onom koja nije htjela dati koliko je mogla, u kojem se samo deklarativno priznavala želja za stručnim napredovanjem. Bilo je to razdoblje od pola vijeka, odnosno život jedne generacije, njezin čitavi radni vijek. Stoga je potpuno razumljivo da smo nestrpljivi, želimo promjene nabolje za sve, pa i za nas medicinske sestre. Ali upitajmo se jesmo li zaista duboko u sebi račistili za koje smo mi to promjene kad ono što će se promjeniti pogada nas i naš direktni odnos prema radu medicinske sestre. Potpuno je shvatljivo i ljudski pokušavati zaustavljati proces promjena ukoliko ako one za vas znače neizvjesnost, nesigurnost i nepoznanicu. Jer činjenica je promjene i jesu promjene koje nekog pogadaju jer u protivnom ne bi bile promjene. Nema bezbolnih promjena društvenog uredenja jedne države, a posebice uvodenja reda u neke društvene odnose koji se moraju baš stoga što su takvi mijenjati. Ali vjerujte da svi oni koji se nalaze u poziciji djelovanja na najvišim instancama čine zaista sve da medicinsku sestru i našu struku maksimalno zaštite.

S iskrenom radošću i velikom nadom želim vas izvestiti da smo do nove Vlade Republike Hrvatske primili pismeno očitovanje da je spremna prije donošenja proračuna za 1996. godinu raspravljati sa sindikatima o temeljnim vrijednostima o kojima ovisi politika plaća u javnom sektoru. Ovo očitovanje znači da je vrhovno tijelo ove države planiralo dijalog dvaju partnera koji je svugdje u svijetu poznat kao simbol razvoja demokracije u jednoj zemlji.

Ujedno, s velikom željom i nadom, prihvatali smo informaciju da će Vlada raspravljati o kolektivnom pregovaranju na svim razinama dijaloga sindikata i poslodavaca.

A što to zapravo znači za nas koji smo zaposleni u zdravstvu, što to znači za nas medicinske sestre? To znači da će naš sindikat sudjelovati ravnopravno sa svim drugim sindikatima u kolektivnom pregovaranju i neposredno utjecati na promjene koje će se morati dogoditi u svim odnosima zaposlenika u javnim djelatnostima.

Stoga vam upućujem zamolbu, pa ako dopuštate i zahtjev, da budno pratite dogadanja, da sudjelujete u raspravama i prijedlozima, da nam pomognete u usuglašavanju argumentiranih zahtjeva, da i nadalje pišete o svojim saznanjima i iskustvima, da se i nadalje trajno stručno usavršavate te da sva svoja razmišljanja i nastupi budu iskreni doprinos boljštu sestrinstva. Vjerujte nam, mi smo velika snaga, ali samo onda ako svi, ali zaista svi pridoneseemo zajedništvu. Samo tako ćemo se moći oduprijeti nepravednoj procjeni naših vrijednosti, samo tako ćemo budućim generacijama omogućiti bolji položaj u priznatoj struci na zadovoljstvo kolegica koje odlaze i radost mladih koje će neminovno nastaviti rad stazama napretka i razvitka demokracije.

*S puno nade i optimizma upućujemo vam iskrene čestitke
za miran i blagoslovjen Božić i svjetliju budućnost
u Novoj 1996. godini.*

Predsjednica
Milena Delak

